

20. yüzyılda Kuzey Denizi'nde keşfedilen geniş petrol rezervlerinin ulusal, ögütsel ve kişisel anlamda stratejik bir kaynak olarak görülmesi ne anlam ifade ediyorsa, 21. yüzyılda da bilgi aynı stratejik öneme sahiptir.

Okuma, yazma, bilgiyi anlama ve iletişim kurmanın – bütün sesli, görüntülü, yazılı vb formlarıyla birlikte - - ekonomik ve sosyal etki anlamda önemi gitgide artarken “Her Okula Bir Kütüphane” fikri hükümetlerin gündemlerinde gereken ilgi ve önemi bulamamaktadır.

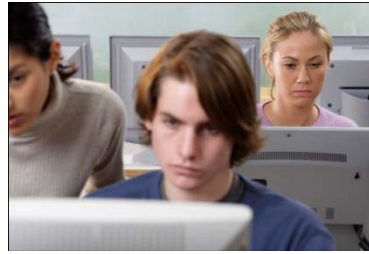
Politikacılar, ulusal düzeydeki siyasetçiler ve okul sorumluları , her okula bir kütüphane açmak ve bu kütüphanlere işlerlik kazanmak görevinin yerel yönetimler ve yerel okul yöneticilerinin sorumluluğunda olduğu, bu durumun ulusal politikanın bir problemi olmadığı şeklindeki bir yanılsama içerisindeyler.

Bu bildiri hem ulusal hem de uluslararası kütüphanelerin toplumdaki anahtar rolünün bilincinde olan uzman profesyoneller tarafından hazırlanmış olup önemli araştırma sonuçlarını, kütüphanecilik mesleği tarafından kabul bulunup uygulanan genel ilkeleri, hükümetlerin, eğitim sektörünün, medyanın ve toplumun diğer kesimlerinin benimsenmesi istenen faydalı politika prensiplerini içermektedir.

Okul Kütüphaneleri Öğrenci Başarı Artırıyor. Bu sadece bir slogandan ibaret değil. Bu iddiayı destekleyen çürütülemeyecek kanıtlar mevcuttur. 21. yüzyılın kütüphaneleri kitaplarla dolu bir odadan çok daha fazlası. Modern okul kütüphaneleri; Global Bilgi Toplumu olarak da adlandırılan içinde bulunduğumuz Dijital Milenyum Çağının ikinci yarısında öğrenmeyi ve gelişimi

desteklemek ve canlandırmak ve bu faaliyetlere ilgili çekmek gibi çok kritik işlevlere sahiptir.

Okul kütüphanelerinin katkıları ve yararları evrenseldir. Dünyanın bütün coğrafi bölgelerindeki birçok kurum, kuruluş ve enstitü tarafından kütüphanelerin yararları hakkında sayısız çalışma yürütülmüştür. Bu çalışmaların her biri farklı bağlamlarda gerçekleşmiş, farklı kelimelerle ifade edilmiş ve farklı noktalara vurgu yapmıştır. Ne var ki günün sonunda bu sonuçlarının hepsi kütüphanelerin katkı ve yararlarının ortak ve evrensel olduğunun inı alt çizgi niteliktedir.

Bilgi Çağının Zorlayıcıları: 21. yüzyıla damgasını vuranlar hiç kuşkusuz hayatboyu öğrenme, uzaktan eğitim, dijital mobilite ve elverişli teknolojinin yararları üzerine konuşan uzmanlar ve düşünürler olmuşlardır. Ne var ki bu uzman kişiler aynı zamanda Google arama motorunu bile sular altında bırakmaya hazırlanan İnternet bilgi tsunamisine de dikkat çekmişler ve bu durumla mücadele eden okulların profesyonel kütüphanelere ve bilgi uzmanı kütüphanecilere olan ihtiyacının altını çizmişlerdir.

Okul kütüphaneleri öğrenmeye nasıl yardımcı eder? Bilgi ve iletişim okuryazarlığı (bilgi ihtiyacını dile getirmek, bilgiyi araştırmak ve bilgiye etkili şekilde ulaşmak, ulaşılan bilgiyi güvenilirliği ve orijinalliği bakımından değerlendirme, , nakletmek, karar verme ve problem çözme aşamasında bu bilgiyi kullanabilmek) ile okul kütüphaneleri arasında sıkı bir ilişki mevcuttur. Bu ilişki birbiri içine geçmiş sarmal bir yapıdan ibarettir. Dünyanın her yerinde okul kütüphanecileri öğretmenler ve pedagoğlarla kilit

ortaklıklar kurarak okul eğitim ve öğretim programına bilgi ve iletişim okuryazarlığının entegrasyonunu sağlarlar.

Dijital Bölünmüşlük: Sahip Olanlar ve Olmayanlar. “Dijital Bölünmüşlük” ve “toplumların / sosyal sınıfların sahip olanlar ve olmayanlar şeklinde bölünmesi” şu anki hali almış olsa da her ikisi de hükümetlerin her okula bir kütüphane ihtiyacı yasallaştırmaları noktasında başarısızlıklarıyla doğrudan ilişkili olup başlıklarının temelini oluşturmaktadır.

Ortaklık ve İşbirliği. Bilginin kendisi Bilgi Çağının stratejik kaynağı haline gelmektedir ve bilgi kaynakları (bilginin toplanması, organize edilmesi, kataloglanması, dizinlenmesi, dağıtımı, nakledilmesi, ve en önemlisi kullanımı) yıllardır long kütüphanecilerin, kütüphanelerin ve kütüphaneciliğin uzmanlık alanına ait olduğu düşünülmektedir ancak kütüphanecilerin bunu tek başlarına yapmaları mümkün değildir. Öğretmenler ya da pedagoji uzmanları da bu işi tek başlarına yapamazlar. Bu üç grup biraraya gelerek ortaklık ilişkisi içinde bulunmalı ve “üç başlı bir öğrenme ortaklığı” oluşturmalıdırlar. Bu ortaklığın kütüphanelerin ve bilgi kaynaklarının öğrenme sürecinin bütünleyici bir parçası olarak sosyal medya araçları ve araçlarını da içerecek biçimde nasıl kullanılacağı bilindiği bir bağlamda oluşturulması gerekmektedir.

